

Abstrakt

Cílem předkládané práce je popsat, jak Komunistická strana Československa dokázala v letech 1945 až 1948 ovlivňovat personální politiku Československého rozhlasu a tím zasahovat do podoby rozhlasového vysílání. Práce se v úvodních kapitolách zaměřuje na politicko-ekonomický vývoj Československa po roce 1945, přičemž významná část textu popisuje parlamentní volby v květnu 1946. V dalších kapitolách je popisován vývoj tuzemských médií, která získala po válce zcela novou společensky odpovědnou roli. V poválečném Československu zároveň převládl názor, že média nesmějí být do budoucna předmětem nekontrolovatelného podnikání, ale naopak by měla podléhat dohledu státu. Stěžejní část práce popisuje poválečný vývoj rozhlasu. Tehdy jediné masové médium získalo po roce 1945 rovněž novou roli – jestliže v minulosti plnilo vysílání především funkci zábavní, během třetí republiky se stalo důležitým organizátorem veřejného života. Z uvedených okolností také vyplynul zájem různých mocenských skupin o získání vlivu v rozhlase. Úspěšně se v rozhlase prosadili především komunisté. Situaci jim usnadňoval fakt, že ve vedení rozhlasu obsadili hned několik zásadních funkcí. Současně s tím zasahovali do rozhlasového vysílání systematickou aktivitou silného aparátu – od ministerstva informací, přes revoluční rozhlasovou radu až po rozhlasové komise při Ústředním výboru Komunistické strany Československa. Vliv komunistů v rozhlase byl velkým tématem pro tuzemský tisk, který tuto skutečnost často kritizoval. Převratem v únoru 1948 komunistické aktivity vyvrcholily.